

31969L0463

20.12.1969

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 320/34

TRZECIA DYREKTYWA RADY**z dnia 9 grudnia 1969 r.****w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich, dotyczących podatków obrotowych –
wprowadzenie podatku od wartości dodanej w Państwach Członkowskich**

(69/463/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 99 i 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

Republika Włoska i Królestwo Belgii powiadomiły Komisję, odpowiednio w dniach 14 lipca i 12 września 1969 r., że nie są w stanie dotrzymać ostatecznego terminu, dnia 1 stycznia 1970 r., wprowadzenia podatku od wartości dodanej tak, jak to przewidziano w art. 1 ust. 2 pierwszej dyrektywy Rady z dnia 11 kwietnia 1967 r. ⁽³⁾ w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących podatków obrotowych; te Państwa Członkowskie wniosły o przedłużenie terminu odpowiednio: o okres dwóch lat i jednego roku na wprowadzenie tego podatku;

Królestwo Belgii uważa, że nie jest w stanie zastosować podatku od wartości dodanej w przewidzianym terminie, głównie ze specyficznych dla Belgii powodów koniunkturalnych i budżetowych;

Republika Włoska wskazała, że projekt generalnej reformy podatków został obecnie przedłożony do rozważenia i przyjęcia przez Parlament, który jeszcze nie zajmował się tą sprawą; zgodnie z

projektem, odpowiednie ustawodawstwo musi zostać przyjęte przed dniem 31 października 1970 r.; to Państwo Członkowskie nie jest w stanie zastosować podatku od wartości dodanej w przewidzianym terminie;

przedłużenie terminu może zostać przyznane tylko wówczas, gdy ogranicza się ono do minimum;

w tych okolicznościach, wprowadzenie podatku od wartości dodanej nie może być przełożone na termin po dniu 1 stycznia 1972 r.;

jednym z głównych celów wyżej wspomnianej pierwszej dyrektywy jest ustanowienie, poprzez wprowadzenie podatku od wartości dodanej w dniu 1 stycznia 1970 r., takich warunków, żeby podatki obrotowe nie powodowały zafałszowania konkurencji;

cel ten nie może być osiągnięty przed dniem 1 stycznia 1970 r., zwłaszcza w odniesieniu do handlu, ponieważ te Państwa Członkowskie stosują w dalszym ciągu średnie stawki w celu wyrównania wewnętrznego obciążenia podatkowego;

Państwa Członkowskie, które nie mogą wprowadzić podatku od wartości dodanej przed dniem 1 stycznia 1970 r. nie powinny powiększać swoich średnich stawek wyrównawczych obowiązujących w dniu 1 października 1969 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W art. 1 pierwszej dyrektywy z dnia 11 kwietnia 1967 r. datę „dnia 1 stycznia 1970 r.” zastępuje się datą „dnia 1 stycznia 1972 r.”

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 28.10.1969, str. 32.

⁽²⁾ Dz.U. C 144 z 8.11.1969, str. 13.

⁽³⁾ Dz.U. 71 z 14.4.1967, str. 1301/67.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy, przez „średnie stawki” rozumie się stawki opłat wyrównawczych przy przywozie i zwrotów przy wywozie, wprowadzonych w celu wyrównania obciążenia kumulatywnym wieloszczeblowym podatkiem obrotowym produktów krajowych na różnych etapach produkcji, z wyłączeniem podatku od sprzedaży płaconego przez ostatecznego producenta.

Artykuł 3

Średnie stawki obowiązujące w dniu 1 października 1969 r. nie mogą być podwyższane.

Jednakże obowiązujące w tym dniu średnie stawki zostaną dostosowane do wszelkich późniejszych zmian stawek podatku obrotowego.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 grudnia 1969 r.

W imieniu Rady

H. J. DE KOSTER

Przewodniczący